

powszechny

21.09.2025

Maja Kleczewska otwiera nowy sezon w Teatrze Powszechnym

Sześć premier, głośne powroty i projekty interdyscyplinarne inspirowane energią Warszawy. Tak zapowiada się sezon 2025/2026 w Teatrze Powszechnym im. Zygmunta Hübnera pod dyrekcją Mai Kleczewskiej. Spektakle wyreżyserują: Aleksandra Bielewicz, Wiktor Rubin, Krzysztof Garbaczewski, oraz młodzi obiecujący reżyserzy – Kamil Białaszek, Ewa Galica i Anna Mazurek. W listopadzie na scenę Powszechnego powróci „Capri – wyspa uciekinierów” Krystiana Lupy i „Kłątwa” Olivera Frljića. Na afiszu pozostaną również spektakle, których premiery odbyły się za kadencji poprzedniego dyrektora m.in. „Kobieta samotna” Anny Smolar i „Opowieść zimowa” Pameli Leończyk.

Pierwszą premierą nowego sezonu Teatru Powszechnego pod dyrekcją Mai Kleczewskiej będzie „Sublokatorka”, oparta na tekstach **jednej z najwybitniejszych polskich pisarek XX i XXI wieku – Hanny Krall**. Spektakl nosi tytuł najbardziej osobistej książki Hanny Krall, w której reporterka odsłania losy dziewczynki, którą „znała dość dobrze”, ale odnajdziemy w nim również ślady wielu innych tekstów, które złożyły się na monumentalne dzieło *Fantom bólu* – opowieść o Zagładzie i pamięci.

Centralną figurą spektaklu Mai Kleczewskiej jest ktoś, kto nigdy nie ma pewności, czy przetrwa. Sublokatorka nie może odwołać się do żadnego prawa, do żadnej reguły moralnej, do żadnego ludzkiego sojuszu, który dawałby jej obietnicę przeżycia. Każdy sojusz może okazać się chwilowy, a „umowa na życie” – wypowiedziana. – czytamy w opisie spektaklu.

Zawsze znajdą się tacy, którzy – jak mówi **Hanna Krall** – będą próbowali ocalić dziewczynkę i tacy, którzy nie zawahają się zaprowadzić ją na komisariat, przesądzając tym samym o jej losie.

Autorem scenariusza i dramaturgiem spektaklu jest **Grzegorz Niziołek**, który współpracował z Mają Kleczewską m.in. przy głośnym „Weselu” w Teatrze im. Juliusza Słowackiego w Krakowie i w spektaklu „Tkocze” zrealizowanym w Teatrze Śląskim w Katowicach. Scenografię przygotowuje **Fabien Lédé**, kostiumy – **Konrad Parol**, muzykę – **Cezary Duchnowski**, światła i projekcje – **Kacper Fertacz**, choreografię – **Kaya Kołodziejczyk**.

W spektaklu wystąpią: **Karolina Adamczyk, Aleksandra Bożek, Michał Czachor, Michał Jarmicki, Mateusz Łasowski, Karina Seweryn, Kazimierz Wysota**. Gościnnie: **Emilia Cholewicka, Kaya Kołodziejczyk, Wiktoria Kruszczyńska, Agnieszka Przepiórska, Agnieszka Rajda i Jerzy Walczak**.

Premiera „Sublokatorki” odbędzie się **25 października**.

Kolejną premierą, którą zobaczymy w nowym sezonie w Teatrze Powszechnym, będzie „**Lisa**” **Jolanty Janiczak i Wiktora Rubina** – opowieść o Lisie Montgomery, skazanej w 2007 roku za zabójstwo ciężarnej kobiety i uprowadzenie dziecka, które wyrwała z jej brzucha. Po 14 latach spędzonych w celi śmierci Montgomery została stracona.

Kobieta dorastała w świecie przemocy, gwałtu i poniżenia. Matka wyrzucała ją z domu, pozwalała na wykorzystywanie seksualne przez ojczyma i znajomych, a otoczenie – nauczyciele, lekarze, pracownicy opieki społecznej czy policjant – nie reagowało na jej krzywdę. Spektakl stawia pytania o odpowiedzialność, współodpowiedzialność i rolę świadka. Jego twórcy chcą pokazać nie tyle wstrząsający czyn Montgomery, co korzenie zła i społeczną obojętność, która współtworzyła jej los.

– Chcemy opowiedzieć tę historię z perspektywy osób, które w różnych momentach jej życia, mogły zareagować i chociaż spróbować odmienić jej los. Drastyczna niemal szekspirowska scena przecięcia brzucha ciężarnej i zabranie dziecka wzbudzała gorące emocje, sprawczynię nazwano diabłem, czystym złem, zasługującym na śmierć w męczarniach. Jednak niewiele osób zadało sobie pytanie: gdzie mają korzenie czyny zwane „czystym złem”. Jedynie psycholog sądowa Katherine Porterfield zadała sobie trud, żeby przyjrzeć się życiu Lisy, odkrywając wstrząsającą prawdę na jej temat. – mówi **Wiktor Rubin**, reżyser przedstawienia.

Premiera spektaklu odbędzie się 21 lutego 2026 na Małej Scenie.

Miesiąc później – **14 marca**, na Dużej Scenie publiczność będzie mogła zobaczyć „**Trojanki**” w **reżyserii Aleksandry Bielewicz** – spektakl, inspirowany antyczną tragedią i pytaniami o sens wojny.

„Gdy Eurypides pisze Trojanki, Grecy dokonują rzezi neutralnej wyspy Melos. Gdy my czytamy Trojanki, ta rzeź wciąż trwa. Hekabe nadal wykluwa sobie oczy broszkami, Andromacha zlizuje prochy męża z ubrania syna, tłumy oglądają zarżnięcie Poliksena na grobie Achillesa. Czy ludzie w ogóle wiedzą co ze sobą robić, kiedy nie ma wojny? Czy w niej odnajdują sens życia, skoro odrzucili bogów? Czy zawieszenie praw rozumu, którym jest wojna, to fascynujący stan?” – czytamy w zapowiedzi spektaklu.

Przewodnikiem po „**Trojankach**” Bielewicz będzie muzyka wykonywana na żywo, a głównym językiem komunikacji stanie się ruch – cielesny, intuicyjny, pełen napięć i uwolnień. Z techniki tańca współczesnego i praktyk TRE, twórcy spektaklu wyprowadzą drżenia, wibracje i trans, które otworzą ciała widzów na pamięć i emocje.

– Improwizacja stanie się narzędziem redefinicji antycznego chóru – zamiast jednolitego głosu pojawi się wspólnota ruchu, gdzie każdy gest i oddech spletną się we wspólnym rytmie. – zapowiada **Aleksandra Bielewicz**.

Druga część sezonu w Teatrze Powszechnym będzie należała do **Krzysztofa Garbaczewskiego** oraz młodych i obiecujących reżyserów: **Ewy Galicy, Anny Mazurek i Kamila Białaszka**.

Producent, raper, reżyser teatralny i scenarzysta, student V roku Akademii Teatralnej w Warszawie – **Kamil Białaszek** wyreżyseruje „**Hamleta**” **Szekspira** – programową propozycję tekstu "współczesnego". W jego odczytaniu, Hamlet podejmuje temat wyzysku klasowego i rodzinnej traumy wpisanej w model dziedziczenia kapitału.

Premiera spektaklu jest zaplanowana na **16 maja 2026 na Dużej Scenie**.

Na przełomie maja i czerwca publiczność Teatru Powszechnego zobaczy spektakl „**Adrenalina**” (tytuł roboczy), **Ewy Galicy i Anny Mazurek** – opowieść o warszawskiej Pradze, dzielnicy na styku mitów, lęków i marzeń, pulsującej hasłem „born to be free” – i właśnie to hasło wyznaczy azymut pracy młodych reżyserów.

Na zakończenie sezonu 2025/2026 publiczność zobaczy „**Złego**” **Leopolda Tyrmanda w reżyserii Krzysztofa Garbaczewskiego** – barwna, wielowątkowa kronika z pogranicza kryminału, sensacji i romansu, zostanie przez Garbaczewskiego odczytana jak matryca tożsamości współczesnego miasta. Na scenie Teatru Powszechnego „Zły” stanie się miastem przyszłości – warszawskim odpowiednikiem cyberpunkowych megapolis, przywołując atmosferę gier wideo tworzonych w Polsce, jak *Cyberpunk 2077*.

– *To urbanistyczny jam session: wielopiętrowa intryga, kalejdoskop postaci, rytm saksofonu i kontrabas, obraz Warszawy, która – niczym jazzowa improwizacja – wciąż się wymyśla się na nowo.*
– mówi **Krzysztof Garbaczewski**.

W listopadzie na scenę Teatru Powszechnego powróci „**Capri – wyspa uciekinierów**” **Krystiana Lupy i „Kłątwa” Olivera Frljića**. Będzie tam można również zobaczyć obsypany nagrodami **monodram Agnieszki Przepiórskiej „Ocalone” w reżyserii Mai Kleczewskiej** (producentem przedstawienia jest Dom Spotkań z Historią). Na afiszu pozostaną również spektakle, których premiery odbyły się za kadencji poprzedniego dyrektora m.in. „**Kobieta samotna**” **Anny Smolar** i „**Opowieść zimowa**” **Pameli Leończyk**.

Spektakle to jednak nie wszystko. Powszechny z Mają Kleczewską na czele planuje rozwijać projekty wokół **Trzeciej Sceny**, wracając do idei **Dream Adoption Society** jako przestrzeni eksperymentu i współpracy artystycznej. Na początku 2026 odbędzie się projekt „**Nowa Natura**”, łączący teatr z AI, VR i AR, podczas którego studenci Akademii Teatralnej stworzą spektakle inspirowane Parkiem Skaryszewskim.

– *Inspirujemy się Bruno Latourem: zamiast mówić „o” naturze, pozwalamy jej mówić z nami — ludziom, roślinom, wodzie, infrastrukturze i algorytmom. To będzie doświadczenie łączące teatr, wirtualną scenografię i środowiska, które powstaną w Teatrze Powszechnym.* – zapowiada **Krzysztof Garbaczewski**.

Powstanie też **Digital Performance Network**, międzynarodowa platforma synchronicznych spektakli na żywo i w VR, umożliwiająca udział widzom z całego świata. Budująca wielomiejskowe, synchroniczne spektakle: zespoły z różnych krajów grają równolegle na swoich scenach, a jednocześnie spotykają się w wspólnej warstwie wirtualnej (VRChat), co pozwala współtworzyć jedną, transgraniczną przestrzeń akcji.

W planach są również kolejne spektakle skoncentrowane na warszawskiej Pradze.

Więcej informacji: powszechny.com